

msg. Vinko Bokalič Iglič CM, nadškof Santiaga del Estera

Novi slovenski kardinal in primas Argentine

Vinko Bokalič, nadškof v Santiagu del Estero v Argentini, je bil nedavno imenovan za kardinala, kar je pomemben dogodek tako za argentinsko kot za slovensko skupnost. Bokalič je sin slovenskih izseljencev, ki so po drugi svetovni vojni zbežali pred komunizmom. S svojo dolgoletno pastoralno predanostjo in globokim povezovanjem z ljudmi je postal eden izmed ključnih cerkvenih voditeljev v Argentini, hkrati pa še vedno ohranja močno povezanost s svojimi slovenskimi koreninami.

Bokalič se je rodil 11. junija 1952 v Buenos Airesu v družini slovenskih izseljencev. Njegov oče Vinko iz Mengša in mama Pavla Iglič iz Prevoj pri Lukovici sta se leta 1949, po poroki v Špitalu na avstrijskem Koroškem, preselila v Buenos Aires, kjer sta začela novo življenje v številni slovenski skupnosti, imenovani "Slovenska vas". Slovenska vas je ena izmed šestih skupnosti v velikem Buenos Airesu. Tu so zgradili strnjeno naselje, ki je obsegalo šolo, cerkev ter kulturne in športne objekte. Skupnost je bila pomemben steber ohranjanja kulturne in verske tradicije, vključno s slovenskim jezikom, šolo, cerkvijo in različnimi kulturnimi dogodki.

Vodenje pastore v Slovenski vasi so prevzeli slovenski lazaristi, ki so tu delovali že od leta 1956, ko je bila ustanovljena najprej vikarija in kasneje župnija. Iz te župnije je izšlo več fantov, ki so vstopili v red lazaristov, med njimi Jaka Barle, Jože in Vinko Bokalič ter Branko. Pomemben vpliv na njihovo oblikovanje so imeli lazaristi, kot sta Janez Petek, Ladislav Lenček in Franc Sodja. Jože in Vinko

Pastoralni portal

Pridi in poglej ...

Bokalič sta nadaljevala svojo pot v različnih provincah lazaristov – Vinko v argentinski in Jože v slovenski. Jože je v Sloveniji deloval le nekaj mesecev, nato pa poslanstvo nadaljeval v hiši Slovenske province lazaristov v Slovenski vasi v Lanusu.

Ta skupnost je igrala ključno vlogo v življenju slovenskih izseljencev v Argentini (tu so zgradili strnjeno naselje s šolo, cerkvijo in pripadajoče kulturne ter športne objekte), saj je ohranjala kulturno in versko tradicijo, vključno z jezikom, slovensko šolo, cerkvijo in kulturnimi dogodki.

Bokalič je odraščal v močno katoliški družini (sestra Mimi in štirje bratje: Janez, Vinko, Jože in Miha), kjer so gojili ljubezen do slovenstva in katoliške vere. Doma so govorili slovensko, kar mu je omogočilo, da je ohranil materni jezik in povezanost s koreninami. To okolje je močno vplivalo na njegovo odraščanje in kasnejšo odločitev za duhovni poklic. Kot otrok je hodil v slovensko šolo in redno obiskoval mašo ter druge cerkvene dogodke. To močno versko in kulturno povezanost je spodbujala Misijonska družba lazaristov ter ga navdihovala, da se je po končani srednji šoli odločil za duhovniški poklic.

Leta 1970 je Vinko Bokalič vstopil v Misijonsko družbo lazaristov, redovno skupnost, znano po svojem misijonskem delu. V Buenos Airesu je študiral filozofijo in teologijo, kjer je poglobljal svojo vero in duhovno znanje. Po večletnem študiju je bil 1. aprila 1978 posvečen v duhovnika. Novo mašo je obhajal v "Slovenski vasi" v Lanusu skupaj s svojim bratom lazaristom Jožetom, ki je bil posvečen nekaj mesecev pred njim v Ljubljani. Vinko je večino svojega duhovniškega življenja deloval v argentinski provinci,

Pastoralni portal

Pridi in poglej ...

medtem ko je njegov brat Jože deloval kot lazarist v slovenski provinci.

Vinko Bokalič je svoje duhovniško poslanstvo začel z izjemno predanostjo in zavzetostjo. V Cerkvi je opravljal več služb, med drugim je deloval kot župnik, skrbel za mladinsko pastoralo, bil rektor semenišča in vizitator Misijonske družbe v Argentini. Poleg tega je tri leta deloval kot misijonar v škofiji Goya, kjer se je srečeval z ljudmi v revnejših predelih Argentine, ki so potrebovali duhovno in materialno podporo. Njegovo delo z mladimi, revnimi in misijonskimi kupnostmi je močno vplivalo na njegov pastoralni pristop, ki je bil vedno usmerjen v neposreden stik z ljudmi.

Leta 2010 je papež Benedikt XVI. imenoval Bokaliča za pomožnega škofa Buenos Airesa, kjer je tesno sodeloval s takratnim nadškofom Jorgejem Bergogliom, danes papežem Frančiškom. Njuno sodelovanje je bilo ključnega pomena, saj sta skupaj delala na številnih pastoralnih projektih, ki so vključevali pomoč revnim, izobraževanje in krepitev duhovnih poklicev. Kot pomožni škof v Buenos Airesu je Vinko skrbel za pastoralne potrebe velike prestolnice, kjer so bile socialne razmere zahtevne, a hkrati je vztrajal pri pristnem stiku z verniki.

Leta 2013, po izvolitvi Jorgeja Bergoglia za papeža Frančiška, je Vinko Bokalič prejel imenovanje za škofa v škofiji Santiago del Estero, ki se nahaja v severozahodni Argentini. Santiago del Estero je precej revna regija, kjer veliko prebivalcev živi pod pragom revščine. Kljub težkim socialnim razmeram je Bokalič hitro navezal stik z ljudmi in okrepil cerkveno skupnost. V svojem novem poslanstvu se je posvečal pastoralnemu delu, kjer je poudarjal pomen bližine med duhovniki in verniki.

Verjel je, da mora biti Cerkev odprta in dostopna vsem, še posebej tistim, ki so socialno in ekonomsko zapostavljeni.

Julija 2024 je papež Frančišek povzdignil škofijo Santiago del Estero v nadškofijo in Vinka Bokaliča imenoval za njenega prvega nadškofa ter podelil naslov primasa Argentine. Primas Argentine je častni cerkveni naziv, ki označuje jaz bi rekel: najvišjega cerkvenega dostojanstvenika v državi. Ta naziv nima neposredne upravne oblasti nad drugimi škofi v državi, vendar nosi močno simbolično vrednost. Primas predstavlja voditelja katoliške Cerkve v Argentini in je ključna figura pri povezovanju škofov, duhovnikov in vernikov ter pri zastopanju Cerkve v državnih in mednarodnih odnosih. Položaj primasa prinaša tudi odgovornost, da v argentinskem cerkvenem okolju ohranja enotnost in vodi pastoralne projekte, ki vključujejo celotno državo.

Imenovanje Bokaliča za primasa Argentine je odraz njegovega dolgoletnega duhovnega dela in prispevka k Cerkvi v Argentini. V svojem dolgoletnem poslanstvu je vedno stremel k temu, da bi bil blizu ljudem, ne glede na njihove socialne ali ekonomske okoliščine. Kot nadškof Santiago del Estero pogosto poudarja, da je treba biti blizu ljudem: "Ne sedim veliko na škofiji. Prepričan sem, da moramo biti blizu ljudem. Stiki, odnosi z ljudmi so dobra zemlja za evangelij." Skozi svoje delo je pokazal, da je Cerkev najmočnejša, ko je blizu svojim vernikom in ko deluje z njimi v duhu sočutja in solidarnosti.

Vinko Bokalič je tudi po vseh teh letih ohranil močno povezanost s slovenskimi koreninami, katere je krepil tudi z obiski svojih sorodnikov in sobratov lazaristov v Sloveniji. Povezan je s slovensko skupnostjo v Argentini, ki jo je vedno podpiral, in mu je pomagala, da še vedno tekoče govori slovensko. Njegovo delo v Cerkvi

predstavlja vez med slovensko izseljensko skupnostjo in argentinsko duhovno krajino. V tej vlogi je postal most med dvema svetovoma – slovenskim in argentinskim – kar je pripomoglo k bogatenju obeh skupnosti.

Ob imenovanju za kardinala je dejal, da ga je to presenetilo, vendar je to imenovanje videl kot izraz Božje volje, ki se odraža skozi dejanja papeža Frančiška. "Tukaj sem, da služim," je poudaril ob imenovanju, kar ponazarja njegovo predanost služenju Cerkvi in vernikom. Bokalič verjame, da mora Cerkev vedno ostati blizu ljudem, jih poslušati in biti odprta do vseh, ne glede na njihovo ozadje ali prepričanje.

Vinko Bokalič tako ostaja pomembna osebnost tako v argentinski kot slovenski Cerkvi, ki s svojo preprostostjo, sočutjem in predanostjo nadaljuje svoje delo kot voditelj in duhovni mentor. Njegovo imenovanje za kardinala in primasa Argentine je priznanje njegove dolgoletne zavezanosti Cerkvi in ljudem ter njegovemu neprecenljivemu prispevku k ohranjanju katoliških vrednot v zahtevnem sodobnem svetu.

Njegova predanost veri, skupnosti in ljudem, ki jim služi, ostaja osrednji del njegovega poslanstva, s katerim združuje dve kulturi – slovensko in argentinsko – ter prinaša upanje tistim, ki ga najbolj potrebujejo.

